

Arrest

nr. 269 634 van 11 maart 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
X
wettelijk vertegenwoordigd door X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn en die wettelijk worden vertegenwoordigd door hun moeder X, op 25 oktober 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN, loco advocaat P. VANCRAEYNEST, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De minderjarige verzoekers, van Syrische nationaliteit, dienen op 15 september 2020, met hulp van hun moeder, elk een eigen verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden de dossiers van de minderjarige verzoekers op 23 september 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Een persoonlijk onderhoud had plaats op 9 september 2021 waarbij de minderjarige verzoekers, al dan niet bijgestaan door hun moeder, de redenen voor hun beschermingsverzoek konden uiteenzetten.

1.3. Op 12 oktober 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing waarbij deze beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk worden verklaard.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent zeven jaar ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. U hebt de Syrische nationaliteit. Uw ouders, A.A.N. (...) en A.H.H. (...) zijn afkomstig uit Albab (Aleppo). Ze verlieten Syrië nog voor uw geboorte. U bent geboren op 22 januari 2014 in Nizib (Turkije). Op 23 februari 2015 werd uw broer O. A. (...) in Istanbul (Turkije) geboren.

In 2016 reisden uw ouders samen met u en uw broer vanuit Turkije naar Griekenland. Daar dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in, dat ongeveer na een jaar werd ingewilligd. Uw ouders kenden echtelijke problemen in Griekenland. Uw vader droeg geen zorg voor jullie en sloeg uw moeder. Dat zette uw moeder ertoe aan dit land te verlaten en met u en uw broer O. naar België te reizen.

Op 17 mei 2019 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 2 december 2019 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen, gezien jullie reeds internationale bescherming genieten in Griekenland en uw moeder niet aantoonde dat deze in jullie geval niet effectief of niet toegankelijk zou zijn. Op 12 december 2019 diende uw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), die op 31 maart 2020 een arrest velde waarin het beroep verworpen werd. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Overigens reisde uw vader jullie achterna en diende hij op 25 juni 2019 ook een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hij was echter niet aanwezig op zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bijgevolg werd de behandeling van zijn verzoek beëindigd. Uw moeder verklaarde dat hij naar Griekenland is teruggekeerd.

Op 15 september 2020 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer deed hetzelfde. U herinnert zich niets over de tijd dat u in Griekenland woonde, maar wil niet naar dat land terugkeren.

Uw moeder verklaart in het verzoek van uw broer dat ze niet wil dat uw vader in de buurt van u en uw broer komt. Ze verklaart dat hij jullie slecht behandelde en dat hij haar sloeg. Ze verklaart dat ze deze problemen in Griekenland aanklaagde bij een organisatie, maar dat er na een maand nog geen hulp (in de vorm van een andere woning) werd geboden. Ze diende geen klacht in bij de Griekse autoriteiten, omdat ze die niet vertrouwde. Uw vader zou u complimenten hebben gegeven over uw lichaam en u ertoe hebben aangezet uw broer te kussen. Ook zou hij u seksueel getinte berichten via WhatsApp hebben gestuurd. Uw moeder verklaart nog dat uw vader er vaak mee dreigt u en uw broer te ontvoeren. Ze vreest dat hij jullie daarna naar Syrië zou brengen. Uw vader zou dit volgens haar gemakkelijk kunnen doen, gezien hij immers betrokken zou zijn bij mensensmokkel.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming worden volgende documenten neergelegd: een Belgisch medisch attest op uw naam, afgegeven op 7 september 2021, een Belgisch medisch attest over u en over uw broer O., afgegeven op 7 september 2021, brief van een gepensioneerde leraar Frans die bevestigt dat uw moeder Franse lessen volgt, zonder datum, drie klachten die uw moeder neerlegde tegen uw vader bij de Belgische politie, afgegeven op 20 september 2019, 20 januari 2020, en 11 augustus 2021, een screenshot van Whatsapp-berichten die uw vader naar u zou hebben gestuurd, en twee opvolgingsbrieven van de ‘Service Accueil des Victimes’, gericht aan uw moeder, afgegeven op 12 maart 2020 en 8 september 2020.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 17 mei 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is.

U verklaart immers dat u geen herinneringen hebt aan de periode dat u in Griekenland woonde. U niet naar dit land terugkeren, maar kan niet aangeven waarom niet (CGVS 2015441, p. 5-6). U brengt hiermee geen elementen aan die een afzonderlijk onderzoek voor u rechtvaardigen.

Uw moeder verwijst in dit verband naar de problemen tussen haarzelf en uw vader en naar haar vroegere verklaring dat uw vader u en uw broer slecht behandelde. Ze verklaart dat ze deze problemen in Griekenland aanklaagde bij een organisatie, maar dat er na een maand nog geen hulp (in de vorm van een andere woning) werd geboden. Ze diende geen klacht in bij de Griekse autoriteiten (CGVS 2015441C, p. 6-8). In uw broers verzoek stelt uw moeder wel dat ze geen vertrouwen had in de Griekse overheid. Ze kende in Griekenland immers andere vrouwen die klacht indienden tegen hun partner. De politie zou hen niet geholpen hebben (CGVS 2015441C, p. 6). Nochtans kan in het licht van het vermoeden dat uw en uw moeders grondrechten als begunstigen van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u of uw moeder verwacht worden dat jullie alle mogelijke middelen uitputten die het recht in Griekenland jullie biedt. Uw moeder contacteerde de Griekse autoriteiten echter niet na de problemen met uw vader (CGVS 2015441C, p. 6). Ze verklaart dat ze wel hulp vroeg bij een organisatie, maar dat deze hulp te laat kwam (CGVS 2015441C, p. 7; CGVS 1917056, p. 7). Uw moeder haalde deze elementen echter ook al aan in haar eigen verzoek om internationale bescherming. Uw moeder toonde toen niet aan dat de Griekse overheid wat haar betreft in gebreke zou zijn gebleven, en blijft ook in uw verzoek om internationale bescherming in gebreke.

Uw moeder verklaart voorts dat uw vader opmerkingen maakte over uw mooie lichaam als u (bloot) uit bad kwam. Daarnaast zou hij u opgedragen hebben om uw broertje te kussen wanneer hij bloot was (CGVS 2015441C, p. 9). Om deze redenen wil uw moeder niet dat uw vader in uw buurt komt (CGVS 2015441C, p. 9). Deze elementen houden echter geen verband met de internationale bescherming die jullie genieten in Griekenland en evenmin met de effectiviteit of de toegankelijkheid ervan. Deze elementen liggen in het verlengde van de feiten die uw moeder eerder aanhaalde, namelijk dat uw vader jullie slecht behandelde, en waarvan eerder al werd geoordeeld dat ze niet gegrond waren omdat jullie je tot de Griekse overheid kunnen wenden ingeval van eventuele problemen met uw vader.

Nog stuurde uw vader u seksueel getinte afbeeldingen via Whatsapp, waarvan een afdruk toegevoegd is aan uw dossier (document 5). Hier moet opgemerkt dat uit de afbeelding niet kan worden afgeleid wie de verzender is en evenmin wie de ontvanger is. Bovendien kan uw moeder tijdens het persoonlijk onderhoud zelfs niet bij benadering aangeven wanneer uw vader deze afbeeldingen naar u zou hebben gestuurd (CGVS 2015441C, p. 5). Ter verschoning hiervan stelt uw moeder dat ze psychische problemen heeft die haar geheugen aantasten. Ze staft de opmerking echter niet met enig medisch attest (CGVS 2015441C, p. 5). Bovendien kon uw moeder wel een vrij concrete tijdsaanduiding geven over de berichten toen ze hierover klacht neerlegde bij de Belgische politie (zie document 5). Dat ze dat toen wel kon en een maand later niet meer, doet twifelen bij de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Bovendien mag het verbazen dat uw moeder pas een maand na het ontvangen van de berichten klacht indiende tegen uw vader (zie document 5). Wat er ook van zij, ook dit element ligt in het verlengde van de feiten die uw moeder eerder aanhaalde, namelijk dat uw vader jullie slecht behandelde, en waarvan eerder al werd geoordeeld dat ze niet gegrond waren omdat jullie je tot de Griekse overheid kunnen wenden ingeval van eventuele problemen met uw vader.

In dezelfde klacht maakt uw moeder gewag van het feit dat uw vader zich een keer samen met u in de slaapkamer bevond. Er zou echter niets aan de hand geweest zijn. Ze zou deze situatie niet hebben gemeld bij de Syrische politie, uit vrees voor represailles van uw vader (zie document 5). Het moet opgemerkt dat uw moeder in haar eigen verzoek om internationale bescherming verklaarde dat ze na uw geboorte niet meer terugkeerde naar Syrië (CGVS 1917056, p. 5-6). Haar huidige verklaring dat ze zich toen niet tot de Syrische politie durfde te wenden, strookt dus niet met haar vroegere beweringen over haar verblijfplaatsen. Dat tast de geloofwaardigheid van haar verklaringen aan. Hoe dan ook, kadert deze opmerking van uw moeder eveneens in de slechte relatie tussen uw ouders, waarvan uw moeder al gewag maakte in haar eigen verzoek om internationale bescherming. Toen werd geoordeeld dat deze slechte relatie niet volstond om een nood aan internationale bescherming ten opzichte van Griekenland aannemelijk te maken, gezien uw moeder niet aantoonde dat de Griekse bescherming in jullie geval niet effectief of niet toegankelijk zou zijn.

Voorts verklaart uw moeder dat uw vader vaak dreigt jullie te ontvoeren. Ze vreest dat hij jullie daarna naar Syrië zou brengen. Uw vader zou dit volgens haar gemakkelijk kunnen doen, gezien hij immers betrokken zou zijn bij mensensmokkel (CGVS 2015441C, p. 6-7). Ze verwijst naar anderen die ze kende die deze gebeurtenissen hebben meegemaakt (CGVS 2015441C, p. 6), maar toont niet concreet aan waarom ze denkt dat dit lot ook jullie te beurt zou vallen. Hoe dan ook moet hier herhaald dat ook dit element kadert in de slechte relatie tussen uw ouders, die reeds besproken werd in uw moeders verzoek. Het CGVS betwist niet dat de relatie tussen uw ouders verzuurd is, maar stelt vast dat jullie in geval van problemen met uw vader zich tot de Griekse overheid kunnen wenden, gezien jullie in Griekenland internationale bescherming genieten. Uw moeder toont met de voorbeelden van de problemen met uw vader geenszins aan dat deze bescherming in jullie geval niet effectief of niet toegankelijk zou zijn.

Nog stelde uw moeder dat u in Griekenland geen of geen goede scholing zou kunnen genieten (CGVS 2015441C, p. 6, p. 8). Ook dit element werd al aangehaald en besproken in haar eigen verzoek. Er kon geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Griekenland uit worden afgeleid.

Wat betreft uw status of verblijfsregeling, in geval van terugkeer naar Griekenland, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient uw moeder zich met betrekking tot de mogelijkheden in uwen hoofde dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt aldaar te doen gelden.

De overige documenten die werden neergelegd in uw dossier veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. De medische stukken ondersteunen uw moeders verklaringen over uw gezondheids-toestand en die van uw broer. Deze elementen worden niet betwist. Uw moeder toonde in het verleden echter niet aan dat jullie geen toegang tot medische zorg zouden hebben in Griekenland. Uit de brief van de gepensioneerde leraar blijkt dat uw moeder Franse les volgt. Dat wordt evenmin betwist, maar houdt geen verband met jullie internationale beschermingsstatus in Griekenland. De klachten tegen uw vader ondersteunen uw moeders verklaringen over haar echtelijke problemen. Hierboven blijkt echter dat uw moeder zich in geval van problemen met uw vader, zich ook in Griekenland tot de overheid kan wenden, gelet op haar status als begunstigde van internationale bescherming. Uit de twee opvolgingsbrieven van de 'Service Accueil des Victimes' blijkt dat er een gerechtelijk onderzoek loopt en dat uw moeder een contactpersoon heeft aan wie ze daarover vragen kan stellen. Ook deze elementen worden niet betwist. Uit de brieven blijkt evenwel geen informatie over de inhoud van het gerechtelijk onderzoek. Zelfs al betreft dit onderzoek uw vader, dan nog blijkt hierboven dat uw moeder zich in geval van problemen met uw vader, zich ook in Griekenland tot de overheid kan wenden, gelet op haar status als begunstigde van internationale bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent zes jaar ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. U werd vertegenwoordigd door uw moeder. U hebt de Syrische nationaliteit. Uw ouders, A.A.N. (...) en A.H.H. (...) zijn afkomstig uit Albab (Aleppo). Ze verlieten Syrië nog voor uw geboorte. Op 22 januari 2014 werd uw zus L.A. (...) in Nizib (Turkije) geboren. Ongeveer een jaar later, op 23 februari 2015, werd u geboren in Istanbul (Turkije).

In 2016 reisden uw ouders samen met u en uw zus vanuit Turkije naar Griekenland. Daar dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in, dat ongeveer na een jaar werd ingewilligd. Uw ouders kenden echtelijke problemen in Griekenland. Uw vader droeg geen zorg voor jullie en sloeg uw moeder. Dat zette uw moeder ertoe aan dit land te verlaten en met u en uw zus L. naar België te reizen.

Op 17 mei 2019 diende uw moeder een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Voor dit verzoek werd op 2 december 2019 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen, gezien jullie reeds internationale bescherming genieten in Griekenland en uw moeder niet aantoonde dat deze in jullie geval niet effectief of niet toegankelijk zou zijn. Op 12 december 2019 diende uw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), die op 31 maart 2020 een arrest velde waarin het beroep verworpen werd. De beslissing in het kader van dit

verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Overigens reisde uw vader jullie achterna en diende hij op 25 juni 2019 ook een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hij was echter niet aanwezig op zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Bijgevolg werd de behandeling van zijn verzoek beëindigd. Uw moeder verklaarde dat hij naar Griekenland is teruggekeerd.

Op 15 september 2020 diende u in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uw zus deed hetzelfde. Hoewel ze zich niets herinnert over de tijd dat jullie in Griekenland woonden, wil ze niet naar dat land terugkeren.

Uw moeder verklaart – in uw plaats- dat ze niet wil dat uw vader in de buurt van u en uw zus komt. Ze verklaart dat hij jullie slecht behandelde en dat hij haar sloeg. Ze verklaart dat ze deze problemen in Griekenland aanklaagde bij een organisatie, maar dat er na een maand nog geen hulp (in de vorm van een andere woning) werd geboden. Ze diende geen klacht in bij de Griekse autoriteiten, omdat ze die niet vertrouwde. Uw vader zou uw zus complimenten hebben gegeven over haar lichaam en ertoe hebben aangezet u te kussen. Ook zou hij uw zus seksueel getinte berichten via WhatsApp hebben gestuurd. Uw moeder verklaart nog dat uw vader er vaak mee dreigt u en uw zus te ontvoeren. Ze vreest dat hij jullie daarna naar Syrië zou brengen. Uw vader zou dit volgens haar gemakkelijk kunnen doen, gezien hij immers betrokken zou zijn bij mensensmokkel.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming worden volgende documenten neergelegd: een Belgisch medisch attest op naam van uw zus L., afgegeven op 7 september 2021, een Belgisch medisch attest over u en over uw zus, afgegeven op 7 september 2021, brief van een gepensioneerde leraar Frans die bevestigt dat uw moeder Franse lessen volgt, zonder datum, drie klachten die uw moeder neerlegde tegen uw vader bij de Belgische politie, afgegeven op 20 september 2019, 20 januari 2020, en 11 augustus 2021, een screenshot van WhatsApp-berichten die uw vader naar L. zou hebben gestuurd, en twee opvolgingsbrieven van de 'Service Accueil des Victimes', gericht aan uw moeder, afgegeven op 12 maart 2020 en 8 september 2020.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd u versoond van het onderhoud op het CGVS en werd uw moeder toegelaten u te vertegenwoordigen. Daarnaast heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier/uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat uw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 17 mei 2019, waarvoor de beslissing nu definitief is.

Uw moeder verwijst in uw verzoek om internationale bescherming naar de problemen tussen haarzelf en uw vader en naar haar vroegere verklaring dat uw vader u en uw zus slecht behandelde. Ze verklaart dat ze deze problemen in Griekenland aanklaagde bij een organisatie, maar dat er na een maand nog

geen hulp (in de vorm van een andere woning) werd geboden. Ze diende geen klacht in bij de Griekse autoriteiten (CGVS 2015441C, p. 6-8). In uw verzoek stelt uw moeder wel dat ze geen vertrouwen had in de Griekse overheid. Ze kende in Griekenland immers andere vrouwen die klacht indienden tegen hun partner. De politie zou hen niet geholpen hebben (CGVS 2015441C, p. 6). Nochtans kan in het licht van het vermoeden dat uw en uw moeders grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u of uw moeder verwacht worden dat jullie alle mogelijke middelen uitputten die het recht in Griekenland jullie biedt. Uw moeder contacteerde de Griekse autoriteiten echter niet na de problemen met uw vader (CGVS 2015441C, p. 6). Ze verklaart dat ze wel hulp vroeg bij een organisatie, maar dat deze hulp te laat kwam (CGVS 2015441C, p. 7; CGVS 1917056, p. 7). Uw moeder haalde deze elementen echter ook al aan in haar eigen verzoek om internationale bescherming. Uw moeder toonde toen niet aan dat de Griekse overheid wat haar betreft in gebreke zou zijn gebleven, en blijft ook in uw verzoek om internationale bescherming in gebreke.

Uw moeder verklaart voorts dat uw vader opmerkingen maakte over uw zus' mooie lichaam als ze (bloot) uit bad kwam. Daarnaast zou hij haar opgedragen hebben om u te kussen wanneer u bloot was (CGVS 2015441C, p. 9). Om deze redenen wil uw moeder niet dat uw vader in uw buurt komt (CGVS 2015441C, p. 9). Deze elementen houden echter geen verband met de internationale bescherming die jullie genieten in Griekenland en evenmin met de effectiviteit of de toegankelijkheid ervan. Deze elementen liggen in het verlengde van de feiten die uw moeder eerder aanhaalde, namelijk dat uw vader jullie slecht behandelde, en waarvan eerder al werd geoordeeld dat ze niet gegrond waren omdat jullie je tot de Griekse overheid kunnen wenden ingeval van eventuele problemen met uw vader.

Nog stuurde uw vader uw zus seksueel getinte afbeeldingen via Whatsapp, waarvan een afdruk toegevoegd is aan haar dossier (document 5). Hier moet opgemerkt dat uit de afbeelding niet kan worden afgeleid wie de verzender is en evenmin wie de ontvanger is. Bovendien kan uw moeder tijdens het persoonlijk onderhoud zelfs niet bij benadering aangeven wanneer uw vader deze afbeeldingen naar uw zus zou hebben gestuurd (CGVS 2015441C, p. 5). Ter verschoning hiervan stelt uw moeder dat ze psychische problemen heeft die haar geheugen aantasten. Ze staft de opmerking echter niet met enig medisch attest (CGVS 2015441C, p. 5). Bovendien kon uw moeder wel een vrij concrete tijdsaanduiding geven over de berichten toen ze hierover klacht neerlegde bij de Belgische politie (zie document 5). Dat ze dat toen wel kon en een maand later niet meer, doet twijfelen bij de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Bovendien mag het verbazen dat uw moeder pas een maand na het ontvangen van de berichten klacht indiende tegen uw vader (zie document 5). Wat er ook van zij, ook dit element ligt in het verlengde van de feiten die uw moeder eerder aanhaalde, namelijk dat uw vader jullie slecht behandelde, en waarvan eerder al werd geoordeeld dat ze niet gegrond waren omdat jullie je tot de Griekse overheid kunnen wenden ingeval van eventuele problemen met uw vader.

In dezelfde klacht maakt uw moeder gewag van het feit dat uw vader zich een keer samen met uw zus in de slaapkamer bevond. Er zou echter niets aan de hand geweest zijn. Ze zou deze situatie niet hebben gemeld bij de Syrische politie, uit vrees voor represailles van uw vader (zie document 5). Het moet opgemerkt dat uw moeder in haar eigen verzoek om internationale bescherming verklaarde dat ze na de geboorte van uw zus niet meer terugkeerde naar Syrië (CGVS 1917056, p. 5-6). Haar huidige verklaring dat ze zich toen niet tot de Syrische politie durfde te wenden, strookt dus niet met haar vroegere beweringen over haar verblijfplaatsen. Dat tast de geloofwaardigheid van haar verklaringen aan. Hoe dan ook, kadert deze opmerking van uw moeder eveneens in de slechte relatie tussen uw ouders, waarvan uw moeder al gewag maakte in haar eigen verzoek om internationale bescherming. Toen werd geoordeeld dat deze slechte relatie niet volstond om een nood aan internationale bescherming ten opzichte van Griekenland aannemelijk te maken, gezien uw moeder niet aantoonde dat de Griekse bescherming in jullie geval niet effectief of niet toegankelijk zou zijn.

Voorts verklaart uw moeder dat uw vader vaak dreigt jullie te ontvoeren. Ze vreest dat hij jullie daarna naar Syrië zou brengen. Uw vader zou dit volgens haar gemakkelijk kunnen doen, gezien hij immers betrokken zou zijn bij mensensmokkel (CGVS 2015441C, p. 6-7). Ze verwijst naar anderen die ze kende die deze gebeurtenissen hebben meegemaakt (CGVS 2015441C, p. 6), maar toont niet concreet aan waarom ze denkt dat dit lot ook jullie te beurt zou vallen. Hoe dan ook moet hier herhaald dat ook dit element kadert in de slechte relatie tussen uw ouders, die reeds besproken werd in uw moeders verzoek. Het CGVS betwist niet dat de relatie tussen uw ouders verzuurd is, maar stelt vast dat jullie in geval van problemen met uw vader zich tot de Griekse overheid kunnen wenden, gezien jullie in Griekenland internationale bescherming genieten. Uw moeder toont met de voorbeelden van de

problemen met uw vader geenszins aan dat deze bescherming in jullie geval niet effectief of niet toegankelijk zou zijn.

Nog stelde uw moeder dat u in Griekenland geen of geen goede scholing zou kunnen genieten (CGVS 2015441C, p. 6, p. 8). Ook dit element werd al aangehaald en besproken in haar eigen verzoek. Er kon geen nood aan internationale bescherming ten opzichte van Griekenland uit worden afgeleid.

Wat betreft uw status of verblijfsregeling, in geval van terugkeer naar Griekenland, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt gééenszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermd zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient uw moeder zich met betrekking tot de mogelijkheden in uwen hoofde dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt aldaar te doen gelden.

De overige documenten die werden neergelegd in uw dossier veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. De medische stukken ondersteunen uw moeders verklaringen over uw gezondheids-toestand en die van uw zus. Deze elementen worden niet betwist. Uw moeder toonde in het verleden echter niet aan dat jullie geen toegang tot medische zorg zouden hebben in Griekenland. Uit de brief van de gepensioneerde leraar blijkt dat uw moeder Franse les volgt. Dat wordt evenmin betwist, maar houdt geen verband met jullie internationale bescherming in Griekenland. De klachten tegen uw vader ondersteunen uw moeders verklaringen over haar echtelijke problemen. Hierboven blijkt echter dat uw moeder zich in geval van problemen met uw vader, zich ook in Griekenland tot de overheid kan wenden, gelet op haar status als begunstigde van internationale bescherming. Uit de twee opvolgingsbrieven van de 'Service Accueil des Victimes' blijkt dat er een gerechtelijk onderzoek loopt en dat uw moeder een contactpersoon heeft aan wie ze daarover vragen kan stellen. Ook deze elementen worden niet betwist. Uit de brieven blijkt evenwel geen informatie over de inhoud van het gerechtelijk onderzoek. Zelfs al betreft dit onderzoek werkelijk uw vader, dan nog blijkt hierboven dat uw moeder zich in geval van problemen met uw vader, zich ook in Griekenland tot de overheid kan wenden, gelet op haar status als begunstigde van internationale bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekers voeren de schending aan van “*artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/9 §4, 57/6 §3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, evenals van de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorg en zorgvuldigheid.*”

In een eerste onderdeel gaan verzoekers in op hun vrees ten aanzien van hun vader die zich nog in Griekenland bevindt.

In een tweede onderdeel gaan verzoekers in op de bescherming en leefomstandigheden voor vluchtelingen in Griekenland, waarbij zij objectieve landeninformatie citeren die bij het verzoekschrift wordt gevoegd, en vervolgens stellen dat deze levensomstandigheden in strijd lijken te zijn met de menselijke waardigheid. Ten slotte benadrukken ze dat hun situatie aldaar des te hachelijker zou zijn, daar het een alleenstaande moeder betreft vergezeld door minderjarige kinderen die bijzonder kwetsbaar zijn.

3. Vraag om inlichtingen

Op grond van artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat hem toelaat om bescheiden en inlichtingen omtrent de zaken waarover hij zich heeft uit te spreken door de partijen te doen overleggen, heeft de Raad bij brief van 7 februari 2022 aan beide partijen gevraagd om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland.

De verwerende partij heeft bij brieven van 8 en 10 februari 2022 gereageerd, onder de hoofding “*Aanvullende nota*”, en hierbij het rapport “*AIDA/ECRE, Country report: Greece. Update 2020*” van juni 2021 als bijlage gevoegd. Het rapport werd geactualiseerd in december 2020.

Het laatste hoofdstuk van dit rapport betreft de internationale bescherming waarin wordt ingegaan op huisvesting, tewerkstelling en opleiding, sociaal welzijn en gezondheidszorg, aspecten waarop verzoekers hebben gewezen.

Tevens verstrekt de verwerende partij in haar aanvullende nota nog een uiteenzetting over de reikwijdte van haar verplichtingen in het licht van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij wordt verwezen naar rechtspraak van de Raad en het Hof van Justitie.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is

de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling

5.1. De minderjarige verzoekers dienden op 15 september 2020 bij de Belgische asiendiensten, met hulp van hun moeder, elk een eigen beschermingsverzoek in, op grond van artikel 57/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5.2. De commissaris-generaal nam vervolgens de bestreden beslissingen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

In deze herinnert de Raad eraan dat *“eigen feiten”* in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, niet noodzakelijk *“nieuwe elementen of feiten”* hoeven te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO Practical Guide on Subsequent Applications, december 2021, p. 44).

Verder benadrukt de Raad artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt: *“Het hoger belang van het kind is een doorslaggevende overweging die de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming.”* Artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet vereist dan ook een zorgvuldig onderzoek en afweging in het licht van het beginsel van het belang van het kind.

5.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de moeder van de minderjarige verzoekers in 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland, dat na een jaar werd goedgekeurd. Wegens huiselijk geweld – haar echtgenoot sloeg haar en de minderjarige verzoekers, hetgeen niet wordt betwist –, verliet verzoekster Griekenland en diende zij in België een beschermingsverzoek in. Op 28 november 2019 verklaarde commissaris-generaal dit beschermingsverzoek niet-ontvankelijk op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat verzoekster reeds internationale bescherming geniet in Griekenland. De commissaris-generaal oordeelde daarbij dat nergens uit bleek dat de basisrechten van de moeder, als persoon die internationale bescherming geniet, daar niet zouden zijn gegarandeerd noch bleek dat haar levensomstandigheden aldaar zouden kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM. De Raad bevestigde de bevindingen van de commissaris-generaal en verwierp het beroep van de moeder tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing bij arrest nr. 234 722 van 31 maart 2020.

5.4. In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal aangaande de positie van de minderjarige verzoekers in Griekenland als volgt:

“Wat betreft uw status of verblijfsregeling, in geval van terugkeer naar Griekenland, moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen en zulks op zich geen vervolging uitmaakt in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient uw moeder zich met betrekking tot de mogelijkheden in uwen hoofde dan ook te beroepen op de geëigende procedures die u naar Grieks recht ter beschikking staan, of eventuele kritieken die u hieromtrent hebt aldaar te doen gelden.”

De Raad leest in het AIDA Country Report Greece van juni 2021, opgesteld door ECRE, waarnaar wordt verwezen in het verzoekschrift, het volgende: *“According to Article 23 PD 141/2013, as amended by Article 21 L 4375/2016, family members of the beneficiary of international protection who do not individually qualify for such protection are entitled to a renewable residence permit, which must have the same duration as that of the beneficiary”* (vrije vertaling: *“Overeenkomstig artikel 23 PD 141/2013, zoals gewijzigd door artikel 21 L 4375/2016, hebben gezinsleden van de begunstigde van internationale bescherming die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, recht op een hernieuwbare verblijfsvergunning, die dezelfde duur moet hebben als de verblijfsvergunning van de begunstigde”).*

Uit deze landeninformatie volgt aldus dat aan gezinsleden van personen die internationale bescherming hebben gekregen, op basis van de Griekse nationale wetgeving, niet automatisch dezelfde internationale beschermingsstatus worden toegekend, alsook dat gezinsleden van een persoon die internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland, in deze lidstaat een verblijfsvergunning van dezelfde duur als de verblijfsvergunning van de persoon met internationale bescherming kunnen verkrijgen.

5.5. Ter terechtzitting haalt de verwerende partij aan dat de situatie in Griekenland voor statushouders al werd beoordeeld in de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 28 november 2019 die ten aanzien van de moeder werd genomen en die door de Raad werd bevestigd bij arrest nr. 234 722 van 31 maart 2020. De verwerende partij wijst er evenwel op dat men heden twee jaar later is en dat indien de Raad van oordeel is dat de situatie voor statushouders in Griekenland aldaar dermate gewijzigd is voor de kinderen, zij zich naar de wijsheid van de Raad gedraagt, gelet op de kenmerken van dit gezin.

5.6. De Raad leest in het AIDA Country Report Greece van juni 2021, opgesteld door ECRE en dat dateert van na 's Raads arrest nr. 234 722, dat in de praktijk soms niet kan worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Daarnaast zijn er de wetswijzigingen van januari 2020 die de hulp aan statushouders inperken alsook de socio-economische situatie in Griekenland, waardoor voor statushouders – waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten – de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt wordt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en om te voorzien in de meest fundamentele behoeften zoals eten, onderdak en stromend water.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de moeder van de minderjarige verzoekers in 2016 een beschermingsverzoek indiende in Griekenland en een jaar later internationale bescherming verkreeg in dat land. Zij vertrok in 2019 uit Griekenland en keerde niet meer terug.

De Raad leest verder in het voormeld AIDA-rapport dat de uitgifte, verlenging en/of hernieuwing van verblijfstitels ernstige vertragingen kent, zowel wat betreft de verblijfstitels uitgegeven onder de oude Griekse wetgeving (geldig voor 3 jaar) als onder nieuwe Griekse wetgeving die in werking trad op 1 januari 2020 (geldig voor 3 jaar of voor 1 jaar). Verder blijkt dat deze vertragingen des te meer gelden voor statushouders die terugkeren naar Griekenland en die de verlenging of hun vernieuwing van hun verblijfstitel aanvragen (p. 229-231). Dit heeft in de praktijk tot gevolg dat statushouders gedurende maanden tot zelfs een jaar, bij gebrek aan een verblijfstitel, geen toegang hebben tot sociale bijstand, gezondheidszorg en de arbeidsmarkt, hetgeen kan leiden tot dakloosheid en hulpbehoefte.

5.7. In casu kan, gelet op de objectieve landeninformatie, niet worden uitgesloten dat de moeder van de minderjarige verzoekers ernstige administratieve moeilijkheden zal ondervinden om haar rechten als statushouder alsook de rechten van de minderjarige verzoekers als gezinslid van een statushouder in Griekenland te doen gelden via de geëigende procedures die de minderjarige verzoekers naar Grieks recht ter beschikking zouden staan. Daardoor kan evenmin worden uitgesloten dat de minderjarige verzoekers in een situatie kunnen terechtkomen waarin hun moeder niet, dan slechts (zeer) moeilijk kan voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. Verder kan niet worden ontkend dat de minderjarige verzoekers een bijzonder kwetsbaar profiel hebben, daar zij samen met hun alleenstaande moeder slachtoffer zijn geweest van huiselijk geweld. De Raad verwijst verder naar medische attesten in deze die de verklaringen van de moeder over de gezondheidstoestand van de minderjarige verzoekers ondersteunen, elementen die door de verwerende partij niet worden betwist. Verzoekers' uiteenzetting in het tweede onderdeel van het middel, met name dat de levensomstandigheden aldaar in strijd lijken te zijn met de menselijke waardigheid en dat hun situatie in Griekenland des te hachelijker zou zijn, daar het een alleenstaande moeder betreft vergezeld door minderjarige kinderen die bijzonder kwetsbaar zijn, kan aldus worden bijgetreden.

5.8. Gelet op de ernstige, precaire situatie in Griekenland, waar statushouders en hun gezinsleden zich in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en kunnen worden geconfronteerd met (administratieve) belemmeringen inzake de toegang tot o.a. verblijf, socio-economische en medische hulp, en gezien het bijzonder kwetsbaar profiel van de minderjarige verzoekers, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van de minderjarige verzoekers als gezinsleden van statushouders in Griekenland aangewezen en dit meer bepaald in het licht van de beoordeling of er eigen feiten aanwezig zijn die betrekking hebben op hun individuele situatie als minderjarige verzoekers, zoals bedoeld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Aangezien de Raad in deze niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet

bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het erop dat de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 oktober 2021 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES